

Strona Główna > ... > [Wszczęcie Postępowania Sądowego](#) > [Europejski Atlas Sądowy W Sprawach Cywilnych](#) [Europejski Nakaz Zabezpieczenia Na Rachunku Bankowym](#) > [Slovenia](#)

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Słowenia

Słowenia

WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Sądami właściwymi do wydawania nakazu zabezpieczenia, w przypadku gdy wierzyciel uzyskał dokument urzędowy (art. 6 ust. 4) są sądy rejonowe (*okrajna sodišča*) [art. 279.b akapit pierwszy ustawy o egzekucji i zabezpieczeniu roszczeń cywilnych (Zakon o izvršbi in zavarovanju), zwanej dalej „ZIZ”; dziennik urzędowy Republiki Słowenii (Uradni list RS / UL RS) nr 3/07 – wersja jednolita, 93/07, 37/08 – ZST-1, 45/08 – ZArbit, 28/09, 51/10, 26/11, 17/13 – wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 45/14 – wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 53/14, 58/14 – wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 54/15, 76/15 – wyrok Trybunału Konstytucyjnego i 11/18I].

Wykaz sądów rejonowych można znaleźć [tutaj](#).

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Organem właściwym do uzyskiwania informacji o rachunku (art. 14) jest Agencja Republiki Słowenii ds. Publicznych Rejestrów Prawnych i Usług Pokrewnych (Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve – AJPES) (art. 279.c ZIZ).

Dane kontaktowe: Tržaška cesta 16, 1000 Ljubljana

gp@ajpes.si – siedziba główna

info@ajpes.si – informacje dla użytkowników

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Metody uzyskiwania informacji o rachunku (art. 14 ust. 5):

a) agencja AJPES, którą wyznaczono jako organ ds. informacji, prowadzi rejestr rachunków transakcyjnych stanowiący pojedynczą bazę danych zawierającą informacje na temat rachunków transakcyjnych osób fizycznych i prawnych [art. 191 i nast. ustawy o usługach płatniczych, usługach emisji pieniądza elektronicznego oraz systemach płatności (Zakon o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih); UL RS nr 7/18 i 9/18 – [sprostowanie](#); zwanej dalej „ZPlaSSIED”]. Dzięki temu proces uzyskiwania informacji

przebiega bardzo sprawnie, ponieważ organ ds. informacji nie musi zwracać się do banku z zapytaniem, czy dłużnik posiada w nim rachunek (art. 14 ust. 5 lit. a)).

Chociaż zgodnie z prawem słoweńskim informacje na temat rachunku dłużnika można uzyskiwać w sposób wskazany w art. 14 ust. 5 lit. c) (zob. art. 31 ZIZ), sądy bardzo rzadko korzystają z tej możliwości, ponieważ mogą uzyskać informacje na temat rachunku bankowego dłużnika elektronicznie, poprzez zapoznanie się z rejestrem rachunków transakcyjnych [art. 4 ZIZ; art. 13 ustawy o sądach (Zakon o sodiščih); UL RS nr 94/07 – wersja skonsolidowana, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSL-A, 63/13, 17/15 i 23/17 – ZSSve; zwanej dalej „ustawą o sądach”].

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Odwołania (art. 21) wnosi się:

– do sądu, który odrzucił wniosek wierzyciela o wydanie nakazu zabezpieczenia [sądu rejonowego (*okrajna sodišča*) lub okręgowego (*okrožna sodišča*)].

[Wykaz sądów rejonowych, wykaz sądów okręgowych.](#)

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Organem wyznaczonym jako właściwy do otrzymywania, przekazywania lub doręczania nakazu zabezpieczenia i innych dokumentów (art. 4 ust. 14) jest:

– zgodnie z art. 10 ust. 2, art. 23 ust. 3, ust. 5 i ust. 6, art. 25 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 28 ust. 3 oraz art. 36 ust. 5 podpunkt drugi rozporządzenia (UE) nr 655/2014 – sąd rejonowy w Mariborze.

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Organem właściwym na potrzeby wykonania nakazu zabezpieczenia (rozdział 3) jest:

Sąd Rejonowy w Mariborze, który jest właściwy miejscowo do wykonania nakazu zabezpieczenia wydanego przez sąd innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (art. 279d ZIZ).

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Rachunki wspólne i powiernicze (art. 30) mogą zostać objęte zabezpieczeniem w zakresie wskazanym poniżej.

Wspólny rachunek płatniczy to rachunek prowadzony przez dostawcę usług płatniczych w imieniu co najmniej dwóch osób fizycznych lub prawnych [art. 14 ust. 1 ustawy o usługach i systemach płatniczych (Zakon o plačilnih storitvah in sistemih), zwanej dalej „ZPlaSS”].

Każdy posiadacz wspólnego rachunku płatniczego może rozporządzać wszystkimi środkami zgromadzonymi na tym rachunku, chyba że umowa dotycząca zarządzania wspólnym rachunkiem wymaga zezwolenia na rozporządzanie zgromadzonymi na nim środkami (art. 14 ust. 2 ZPlaSS).

Środki zablokowane na wspólnym rachunku płatniczym mogą zostać wykorzystane do spłaty zobowiązań posiadacza rachunku wobec osób trzecich. Porozumienie pomiędzy posiadaczami wspólnego rachunku płatniczego dotyczące udziałów przypadających na poszczególnych posiadaczy rachunku oraz ich zakresu odpowiedzialności nie ogranicza przysługujących osobom trzecim uprawnień do zaspokojenia roszczeń w ramach postępowania egzekucyjnego lub upadłościowego wobec poszczególnych posiadaczy rachunku ze środków zablokowanych na tym rachunku (art. 14 ust. 3 ZPlaSS). Środki zablokowane na wspólnym rachunku płatniczym mogą w związku z tym zostać wykorzystane do spłaty zobowiązań posiadacza rachunku wobec osób trzecich.

W przypadku gdy postępowanie egzekucyjne jest ograniczone do określonych aktywów dłużnika na podstawie przepisów szczególnych, ograniczenia te uwzględnia się w odniesieniu do każdego z poszczególnych posiadaczy

wspólnego rachunku płatniczego w ramach postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko temu posiadaczowi wspólnego rachunku płatniczego (art. 14 ust. 4 ZPlaSS).

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Kwoty zwolnione z zajęcia oraz kwoty, w odniesieniu do których istnieją ograniczenia zajęcia, podlegają zasadom opisanym poniżej (art. 31).

Zwolnienie dochodów z zajęcia następuje w odniesieniu do środków niebędących dochodem podstawowym, na przykład wynagrodzenia za pracę, ale będących dodatkowym składnikiem dochodu, który w większości przypadków spełnia funkcję korektora socjalnego (art. 101 [ustawy o egzekucji i zabezpieczeniu roszczeń cywilnych](#), ZIZ).

Zgodnie z art. 102 ZIZ egzekucja jest ograniczona w odniesieniu do dochodów, które zwykle są uznawane za dochody podstawowe, na przykład wynagrodzenie za pracę, tj. dochody wynikające ze stosunku zatrudnienia. Co do zasady zajęciu podlegają dwie trzecie takich dochodów, ale dłużnikowi do dyspozycji musi pozostać kwota wynosząca 76% płacy minimalnej. Każdemu dłużnikowi należy pozostawić taką samą kwotę wolną od zajęcia. W przypadku niektórych roszczeń uprzywilejowanych kwota wolna od zajęcia jest niższa i wynosi 50% płacy minimalnej. W obydwu przypadkach kwota, która musi pozostać do dyspozycji dłużnika, ulega podwyższeniu w przypadku gdy dłużnik ma na utrzymaniu członków rodziny.

Podmiot odpowiedzialny za wykonanie orzeczeń w sprawie egzekucji (bank) jest zobowiązany uwzględnić zwolnienia z egzekucji oraz ograniczenia jej zakresu bez konieczności otrzymania wniosku dłużnika w tym względzie, chyba że istnieją przesłanki do podwyższenia pułapu zwolnienia z egzekucji ze względu na posiadanie członków rodziny na utrzymaniu. Dłużnik musi wykazać, że jest upoważniony do takiego podwyższenia, przedstawiając dokument urzędowy (art. 102 akapit piąty ZIZ).

Pełny wykaz zwolnień z zajęcia oraz ograniczeń kwoty egzekucji znajduje się w art. 101, 102 i 103 ZIZ.

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Pobieranie opłat (art. 43). Banki mogą, zgodnie ze swoją polityką handlową oraz według odpowiednich stawek wynagrodzenia za świadczone usługi, pobierać opłaty z tytułu dokonywania czynności na podstawie równoważnych nakazów krajowych (przyjęcie nakazu i dokonanie przelewu środków).

Dostawcy usług płatniczych publikują na swoich stronach internetowych pełne i poprawne informacje na temat opłat pobieranych z tytułu dokonywania czynności na podstawie orzeczenia w sprawie egzekucji lub nakazu ustanawiającego zabezpieczenie (art. 190 ZPlaSSIED).

Informacji o rachunku udziela AJ PES. Informacje znajdujące się w rejestrze rachunków transakcyjnych osób prawnych i osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą są publicznie i bezpłatnie dostępne na stronie internetowej AJ PES (art. 194 ZPlaSS). AJ PES pobiera od wnioskodawcy opłatę za udostępnienie informacji z rejestru rachunków transakcyjnych dotyczących rachunku należącego do osoby fizycznej zgodnie ze stawką określoną w porozumieniu z Ministrem Finansów (art. 195 ZPlaSSIED). Cennik opłat za udzielenie informacji o rachunkach transakcyjnych osób fizycznych zawartych w rejestrze rachunków transakcyjnych (UL RS nr 49/10) jest opublikowany na stronie internetowej AJ PES. Zgodnie z tym cennikiem kwota opłaty zależy od tego, w jaki sposób złożony został wniosek o udzielenie informacji (opłata jest niższa w przypadku przekazania danych drogą elektroniczną niż w przypadku przekazania danych w odpowiedzi na wniosek złożony na piśmie) oraz od liczby przekazanych jednostek danych.

Opłatę za wykonanie równorzędnych nakazów krajowych uiszcza dłużnik, natomiast opłatę za udzielenie informacji o rachunku – osoba, która złożyła wniosek o udzielenie informacji (zwykle jest nią wierzyciel).

Sąd uzyskuje dostęp do informacji o rachunkach nieodpłatnie i korzysta z rejestru prowadzonego przez AJ PES lub zwraca się do organizacji realizującej transakcje płatnicze (banku) z wnioskiem o ujawnienie, czy dłużnik posiada w niej rachunek (art. 4 akapit pierwszy ZIZ, art. 13 ZS).

AJPES zapewnia sądom, organom podatkowym oraz innym organom egzekucyjnym bezpośredni elektroniczny dostęp do informacji zawartych w rejestrze rachunków transakcyjnych.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Zakres opłat lub innych zasad określających opłaty pobierane przez dowolny organ lub inny podmiot uczestniczący w przetwarzaniu lub wykonaniu nakazu zabezpieczenia (art. 44):

opłatę sądową należy uiścić przy składaniu wniosku o zabezpieczenie roszczenia za pośrednictwem nakazu zabezpieczenia (art. 29.b w związku z art. 239 i art. 279.a ZIZ). Od wniosku o wydanie nakazu zabezpieczenia pobiera się opłatę sądową w wysokości 30 euro [taryfa nr 4012 ustawy o opłatach sądowych (Zakon o sodnih taksah), zwanej dalej „ZST-1”; UL RS nr 37/08, 97/10, 63/13, 58/14 – wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 19/15 – wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 30/16, 10/17 – ZPP-E i 11/18 – ZIZ-L] lub 24 euro (taryfa nr 4041 i 4012 ZST-1), jeżeli wniosek został złożony w formie elektronicznej;

Jeżeli nakaz zabezpieczenia został wydany przez słoweński sąd, odnośny bank znajduje się w Słowenii, a sąd wydał również postanowienie nakazujące bankowi dokonanie czynności przewidzianej w art. 260 akapit pierwszy pkt 4 lub art. 271 akapit pierwszy pkt 4 ZIZ (art. 279.e akapit pierwszy), opłata sądowa obejmuje również wydanie tego postanowienia, ponieważ w praktyce sąd wydaje je w toku postępowania w przedmiocie wydania nakazu zabezpieczenia (tj. w toku postępowania mającego na celu rozpoznanie wniosku o zabezpieczenie roszczenia).

Jeżeli nakaz zabezpieczenia został wydany przez sąd zagraniczny, a słoweński sąd otrzymał ten nakaz w celu jego wykonania z uwagi na fakt, że odnośny bank znajduje się w Słowenii, sąd wydaje postanowienie nakazujące bankowi dokonanie czynności przewidzianej w art. 260 akapit pierwszy pkt 4 lub art. 271 akapit pierwszy pkt 4 ZIZ (art. 279.e akapit pierwszy) w toku postępowania wszczętego w rezultacie otrzymania nakazu zabezpieczenia. Zgodnie z art. 24 rozporządzenia w takim przypadku nie pobiera się opłaty sądowej, ponieważ postanowienia nie można uznać za postanowienie w sprawie środka tymczasowego ani za postanowienie w sprawie środka wstępnego, zaś postępowania, w toku którego dochodzi do wydania tego postanowienia, nie można uznać za postępowanie służące zabezpieczeniu roszczenia; w toku tego postępowania sąd wydaje natomiast postanowienie, w którym poucza bank o sposobie wykonania nakazu zabezpieczenia wydanego przez sąd zagraniczny.

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Ranga równoważnych nakazów krajowych zgodnie z prawem krajowym (art. 32).

W sytuacji gdy kilku wierzycieli dochodzi roszczeń pieniężnych wobec tego samego dłużnika w odniesieniu do tego samego przedmiotu egzekucji, roszczenia te są zaspokajane w kolejności, w jakiej wierzyciele uzyskali uprawnienie do zaspokojenia roszczenia, chyba że przepisy stanowią inaczej (art. 12 ZIZ).

Aby wykonać nakaz zabezpieczenia wydany przez sąd innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, sąd wydaje postanowienie nakazujące podjęcie działań, o których mowa w art. 271 akapit pierwszy pkt 4 ZIZ – innymi słowy, sąd wydaje postanowienie o zastosowaniu środka tymczasowego (art. 279.e akapit trzeci ZIZ). Sądy wydają postanowienie o zastosowaniu środka tymczasowego, nakazując organizacji realizującej transakcje płatnicze odmowę wypłaty zgromadzonych na rachunku dłużnika środków objętych takim środkiem tymczasowym na rzecz dłużnika lub jakiegokolwiek osoby działającej w jego imieniu (art. 271 akapit pierwszy pkt 4 ZIZ). Takie środki tymczasowe wydawane przez słoweński sąd na podstawie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym wydanego przez inne państwo członkowskie nie powodują powstania zastawu na kwocie stanowiącej zabezpieczenie (art. 271 akapit drugi ZIZ). Ten rodzaj środka tymczasowego jest stosowany przez sąd jeżeli nie wydał on jeszcze orzeczenia co do istoty sprawy. Jeżeli wierzyciel załączył do wniosku o wydanie nakazu zabezpieczenia wydany wcześniej wyrok, zawartą wcześniej ugodę sądową lub sporządzony wcześniej dokument urzędowy, sąd zarządza zastosowanie środka wykonania, o którym mowa w art. 260 akapit pierwszy pkt 4 ZIZ, tj. wydaje postanowienie o zastosowaniu środka wstępnego nakazującego zajęcie środków pieniężnych na rachunku dłużnika prowadzonym przez organizację realizującą transakcje

płatnicze (art. 279.e akapit trzeci i art. 260 akapit pierwszy pkt 4 ZIZ). Zajęcie oznacza, że na rzecz wierzyciela ustanawia się zastaw na środkach pieniężnych dłużnika zgromadzonych na rachunkach bankowych (art. 107 akapit pierwszy w związku z art. 138 akapit piąty oraz art. 239 ZIZ).

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Sądy lub, w stosownym przypadku, organ egzekucyjny właściwe do rozpatrzenia środka odwoławczego (art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 1 lub ust. 2):

– środek odwoławczy (sprzeciw), o którym mowa w art. 33 ust. 1 wnosi się do sądu, który wydał nakaz zabezpieczenia. Sądem tym jest sąd rejonowy lub sąd okręgowy. Orzeka on w sprawie środka odwoławczego (art. 54 w związku z art. 239 ZIZ);

– środek odwoławczy, o którym mowa w art. 34 ust. 1, wnosi się do Sądu Rejonowego w Mariborze, który wydał nakaz zabezpieczenia (w postaci środka wstępnego lub środka tymczasowego) na podstawie nakazu zabezpieczenia wydanego w innym państwie członkowskim i doręczył go organizacji realizującej transakcje płatnicze. Orzeka on w sprawie środka odwoławczego (art. 279.f ZIZ);

– środek odwoławczy, o którym mowa w art. 34 ust. 2 rozporządzenia (wyjątek w oparciu o klauzulę porządku publicznego), wnosi się do Sądu Rejonowego w Mariborze.

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Sądy, do których wnosi się środek zaskarżenia (odwołanie), termin na jego wniesienie zgodnie z prawem krajowym oraz zdarzenie rozpoczynające bieg tego terminu (art. 37):

Od orzeczenia w sprawie sprzeciwu przysługuje środek zaskarżenia (art. 9 akapit pierwszy w związku z art. 239 ZIZ). Wnosi się go do sądu, który wydał nakaz zabezpieczenia (czyli do sądu rejonowego lub okręgowego) lub do sądu rejonowego właściwego do wykonania nakazu zabezpieczenia zgodnie z art. 23 rozporządzenia.

Należy go wnieść w terminie ośmiu dni od wydania orzeczenia w sprawie sprzeciwu przez sąd pierwszej instancji (art. 9 akapit trzeci ZIZ).

Jest on rozpatrywany przez sąd apelacyjny.

Dane kontaktowe sądów apelacyjnych:

1 Sąd Apelacyjny w Celje
Prešernova ulica 22
3102 Celje - p.p. 1034

tel.: (03) 427 51 00
Faks: (03) 427 52 70
e-mail: urad.visce@sodisce.si

2 Sąd Apelacyjny w Koprze
Ferrarska 9
6000 Koper

tel.: (05) 668 30 00
Faks: (05) 639 52 45
e-mail: urad.viskp@sodisce.si

3 Sąd Apelacyjny w Lublanie
Tavčarjeva 9
1000 Ljubljana

tel.: (01) 366 44 44
Faks: (01) 366 40 70
e-mail: urad.vislj@sodisce.si

4 Sąd Apelacyjny w Mariborze
Sodna ulica 14
2000 Maribor

tel.: (02) 234 71 00
Faks: (02) 234 73 18
e-mail: urad.vismb@sodisce.si

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Wysokość opłat sądowych (art. 42):

Opłaty sądowe w postępowaniu w sprawie wydania nakazu zabezpieczenia lub w sprawie środka odwoławczego od takiego nakazu są takie same jak w przypadku opłat za wydanie równoważnego nakazu krajowego lub wniesienia środka zaskarżenia od takiego nakazu krajowego.

Uiszczanie opłat sądowych podlega przepisom art. 29.b ZIZ. Opłaty sądowe należy uiścić przy składaniu wniosku o wszczęcie egzekucji, sprzeciwu lub odwołania lub najpóźniej w terminie ośmiu dni od doręczenia wezwania do uiszczenia opłat sądowych.

Jeżeli opłaty sądowe można obliczyć automatycznie, wezwanie do ich uiszczenia jest wydawane podczas składania wniosku drogą elektroniczną. Zawiera ono instrukcje dotyczące wnoszenia opłaty przelewem na podany rachunek bankowy, ze wskazaniem numeru referencyjnego widocznego w wezwaniu do uiszczenia opłat. Wezwanie do uiszczenia opłat sądowych uważa się za doręczone z chwilą złożenia wniosku drogą elektroniczną przez samego wnioskodawcę lub jego pełnomocnika.

Jeżeli opłaty sądowe nie zostaną uiszczone w terminie, wniosek uznaje się za wycofany.

Wezwanie zawiera ostrzeżenie o konsekwencjach nieuiszczenia opłat sądowych.

Wysokość opłat sądowych jest określona w ustawie o opłatach sądowych (ZST-1) (UL RS nr 37/08, 97/10, 63/13, 58/14 – wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 19/15 – wyrok Trybunału Konstytucyjnego i 30/16). Opłaty sądowe są takie same jak opłaty pobierane w postępowaniu dotyczącym równoważnego nakazu krajowego.

Zastosowanie mają następujące opłaty stałe:

	W przypadku wniosku złożonego na piśmie	W przypadku wniosku złożonego elektronicznie
Postępowanie o wydanie nakazu zabezpieczenia	30 EUR (taryfa nr 4012 ZST-1)	24 EUR (taryfa nr 4041 i 4012 ZST-1)
Postępowanie w sprawie sprzeciwu	30 EUR (taryfa nr 4022 ZST-1)	24 EUR (taryfa nr 4041 i 4022 ZST-1)
Postępowanie w sprawie odwołania	33 EUR (taryfa nr 4033 ZST-1)	26,4 EUR (taryfa nr 4041 i 4033 ZST-1)

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Języki akceptowane na potrzeby tłumaczenia dokumentów (art. 49 ust. 2):

językami urzędowymi są język słoweński oraz dwa języki mniejszości narodowych, które są oficjalnie używane w sądach w obszarach zamieszkałych przez te mniejszości (art. 6 i 104 ZPP). Językami mniejszości narodowych są język włoski i język węgierski. Sąd Rejonowy w Piranie, Sąd Rejonowy w Koprze oraz Sąd Okręgowy w Koprze posługują się językiem włoskim, natomiast Sąd Rejonowy w Lendawie posługuje się językiem węgierskim.

Gminy różnorodne etnicznie zostały wskazane w ustawie ustanawiającej gminy i ich granice (UL RS nr 108/06 – wersja skonsolidowana z 9/11, zwanej dalej ZUODNO) – art. 5 ZUODNO: „Obszarami różnorodnymi etnicznie w rozumieniu niniejszej ustawy są obszary wskazane jako takie w obowiązujących statutach gmin Lendava, Hodoš-Šalovci, Moravske Toplice, Koper, Izola i Piran”.

■ Ostatnia aktualizacja: 31/03/2022

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.